

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

381.6

Szerző:

Cím: Jegyzetek a kétről

Hely

Idő

"1918" 1

Forrás: A Ujság

Sp. (Hely)

1918. I. 5.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Személy

381.635 "1918"

Közp. nyo

Jegyzetek a kétről.

Különbön legyünk realisak és ismerjük el, hogy örömrünk a drágaság enyhülésén plátóbb, mint a milyen maga az öreg görög böles lehetett. Csak hallomásból kételegünk az új olcsósággal. Beszélnek róla, írnak róla: budapesti ember személyesen még alig volt oly szerencsés, hogy találkozzék vele. A budapesti drágaság nem olyan ijedős és alkalmazkodó, mint a hírlapi tudósítások szerint bécsi vagy varsói kollégái. Ez szilárdan és rendületlenül éli tovább a maga bátor és független életét. Részben ugy, mint borban a gyöngy, a mely tudvalevőleg mindig fölfelé megy. Részben pont ellenkezőleg, mert az a gyöngy csak a pohár tetejéig él, a budapesti drágaság ellenben tulcsordul a türelem minden poharán. Zürichben, Stockholmban, Rotterdamban, sőt már Párisban is többet ér a pénzünk, mint a közel multban. Csak Budapestén ér most is minden nappal kevesebbet. Ez a front keményebb a Kárpátok szikláinál és ellentállóbb minden erődmünél. Most Budapest is megmutatja, hogy igenis tudja magát függetleníteni a konjunkturától és nem enged az alkalom kísértéseinek. Nem alkuszik, illetve nem hagy magával alkudni. Drágaság dolgában impónálón szolid tud lenni.

Megilletődéssel olvassuk, hogy a kávéházi árbitáló bizottsága ez új esztendőben is lankadatlanul folytatja árbitáló bizottsági tevékenységét a kávéházakban felszolgált fekete kávé, tejes kávé, tej, tea, limonádé, málnaszörp, tojás és tojásrántotta bizottsági árbitálása körül. Tavaly is árbitált, az idén is árbitál, és, ha Isten élteti, jövőre is fog árbitálni. Ugy a hogy ez egy komoly és lelkiismeretes árbitáló bizottsághoz illik, csendesen, alaposan, teljesen a feladata szolgálatába merülje. Hogy mi a feladata, azt mi laikusok már éppen úgy elfelejtettük, mint a boldog idót, a mikor a kávéházakban még fekete kávé, tejes kávé, tojást és rántottát lehetett kapni. De ez mellékes. A kávéházi árbitáló bizottság bizonyára nem felejtette el. Ó emlékszik rá és nem törődik az avatatlan ma-értetlenségével és közömbösségével. Ó, mint minden igaz és komoly ambíció: a jövőnek alkot. Sőt, a milyen szuverén, esetleg még annak se!

Székesfehérvári Házinyomda 1916.